

© Ria Anne Donovan - Radics Renáta2025

Minden jog fenntartva. A könyv bármely részletének
közléséhez a kiadó előzetes hozzájárulása szükséges.

ISBN 978-963-639-843-9

Borító: Bakó Lilla

Illusztráció: pixabay.com

Kiadja a HELMA kiadó 2025. 02. 26.

**A könyv megvásárolható többféle formátumban
a HELMA kiadó weboldalán (www.helma.hu)**

Nyomdai kivitelezés:
Innovariant Nyomdaipari Kft., Algyő
Felelős vezető: Drágán György
innovariant.hu

Előszó

Hunyd be a két szemedet, s képzelj el, hogy egy színpompás, illatozó levendulás kertben sétálsz.

Érzed már orrodban illatát a fűszeres levendulának? S a bőrödön érintését a Nap melegének?

Mi most egy ilyen léleksimogató sétára hívunk téged! Ezzel az egyedi, a magyar ABC minden betűjét érintő, 88 verset tartalmazó könyvvvel szeretnénk elvinni téged egy mesés utazásra.

Elmerülhetsz az érzelmek birodalmában, miközben találkozhatasz akár hódító vikingekkel vagy bájos madárijesztőkkel is. Hallgathatsz dallamos dzsessz zenét vagy vérpezsdítő gitármuzsikát. Elutazhatsz a múltba, részt vehetsz meghitt családi ünnepeken, csodálhatod az eget nappali és éjjeli fényében is.

Kell ennél több csoda egy szürke hétköznapi színesebbé varázslásához?

Nagy izgalommal várunk, erre az izgalomokkal teli, mégis megnyugtató kalandozásra.

Ugye, te is velünk tartasz?

A szerzők

Ria Anne Donovan: Andante¹

Tünékeny álom volt, melyből fel kellett ébrednem.
Óvatos léptekkel elindultam arra, ahonnan jöttem.

De már más színeket festett meg a világ
Amíg én elzárkóztam, lassan elmúlt a nyár.

Észrevétlen belopózott a derűs fény.
Beszökött, és nem nyelte el többé a sötét.
Lassú léptekkel megkeresem a forrását.
A fák között magasztos erővel tör át.

Néma tisztelettel nézem az egyre idősödő fákat.
Érzem a levelek apró roppanását a lábam alatt.
Néhány virág még derűs pompával fogad.
Élénkebbé festi a napsugár az utolsó szirmokat.

Áttör a lombokon, csillog tőle a víztükör
És már tudom, soha többé nem leszek egyedül.
Az erő melyet kerestem, végül most megtalált
Elmosolyodom, és apró léptekkel megyek tovább.

¹ Andante szó jelentése: az olasz 'andare' igéből származik, ami azt jelenti, menni vagy sétálni. Zenei értelemben használva: lassan, mérsékelt tempóban.

Radics Renáta: Andante

Gyere, jöjj, velem hallgasd,
Mily szikrázó dallam,
Szelíden ringat,
Ez a csoda.

Kérlek, tedd le a terhed,
Már ne nyomja lelked,
Nézz fel az égre,
Tüneményes.

Édes madarak szállnak,
Vígan dalolászva,
Híreket hozva,
Táncot ropva.

S a virágok illattal,
Üzenik, itt vannak,
Hogy megcsodáljad,
A LEVENDULÁKAT.

Ria Anne Donovan: Álmodozás

Becsukott szemmel hallgatom a törzshangokat,
Melyeket a zongorán lévő fehér billentyűk adnak.

Érintésemre összeér a föld és az ég,
Félrehajtom a függönyt, bekacsint a remény.

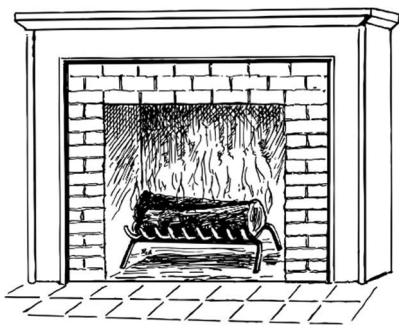
Apró hópelyhek kezdik el víg táncukat
Miközben körülöttük lassan lemegy a Nap.
A szűz hó lassan betakar minden bánatot
Felszárít majd minden könnyes arcot.

Révedésemből egy érintés térít vissza
Egy kéz mely gyengéden a derekamat megfogja.
Ajka néma csókot lehel a nyakamra
És elmosolyodik, ahogy kinéz ő is a frissen hullott
óra.

Megperdít, pillantása oltalom,
Kinyújtja a kezét, én hálásan elfogadom.
Leülünk a szőnyegre, a kandalló elé
Néma ígéret, álom és valós remény.

Sok ideig nem értettem mit jelent az otthon
Néma érintésében az óta mindig megtalálom.
Elcsendesedik a világ, hátamat mellkasának vetem,
Keze gyengéden az enyémen pihen.

Időt hagyott, új álmokat,
Vele együtt várom, hogy mit hoz majd a holnap.
Bekúszik egy fénynyaláb, már vártam a jöttét
A díszítetlen szobában felragyog lassan a fény.

Radics Renáta: Álmodozás

Hányszor elképzeltem, hogy erdőben élek,
Csendes kis faházban, Veled békességben.
Nagy kandallónkban a tűz, hogy lobogna,
Asztalon vadvirág lenne, festői csokorban.

Könyveket olvasnék a tűznek fényénél,
S mi ketten esténként sokat beszélgetnénk.
A sütőben mindig friss foszlós kalács sülné,
Ezernyi madár a párkányra repülne.

Név szerint ismernénk mókust, nyulat, őzet,
Vendégségbe hívnánk, mindennap őket.
Nem hiányolnánk, a világ nagy zaját,
Szívből dúdolgatnánk a boldogság dalát.

Olyan jó volt most is álmodozni róla,
Képzeletem megtölteni ennyi békés szóval.
Ki tudja, tán egyszer a faházban ébredek,
S Veled a kandallót csodálva nézhetem.

Ria Anne Donovan: Bárcsak

Bárcsak élne még az a régi világ
ahol az ember igaz barátokra talált.
Ahol megbecsültük egymást, összetartottunk
közös célokban hittünk, együtt álmodtunk.

Tiszteltük a másikat, teret hagyunk
de amikor kellett, egymásnak ott voltunk.
A baráti esték akkor folyton összeértek
mindig volt ki letörölte könnyeidet.

Nem volt bűn, hogy szerettél, s szerettek
a családot pedig hitt benned.
Régről maradt barátok, házavatóra jártak
sosem felejtették el, mit jelentettek egymásnak.

Bárcsak létezne a Földön egy kicsiny szeglet
ahol él még ez a régi szeretet.
Bárcsak ismerhetnék egy ilyen helyet
gazdagabb lennék mindenkinél, akit csak ismerek.

Radics Renáta: Bárcsak

Bárcsak lenne varázspálcám,
Legalább egy napra.
Jutna bőven kívánság,
Minden pillanatra.

Akit megérintenék vele,
Nyomban mosolyogna.
Könnyebb lenne cipelt terhe,
Hogy vállát ne nyomja.

Békét vinnék összeveszett
Barátnak, rokonnak.
Hogy nyugalmát meglelje,
Ne legyen goromba.

Éhezőknek enni adnék,
S esélyt egy jobb sorsra.
Legyen mindenkinek hajlék,
Barátságos otthona.

Varázspálcám sajnos nincsen
Nem tehetek nagy csodát,
De van ám nekem egy kincsem,
Régóta teszi dolgát.

A kincsemet úgy hívják: szeretet,
Ami kifogyhatatlan és önzetlen.
Megmutatkozik, minden ölelésben,
S mikor megkérdem: Miben segíthetek?

